

„Imádtam ezt a könyvet, szünet nélkül tudnék idézni belőle” **NICK HORNBY**

82

NINA STIBBE

Szeretettel, Nina

Tudósítások egy család életéből

Kedves Vic!

Remek dolog bébiszitternek lenni. Nem is olyan, mintha állásban lennék, inkább, mintha valaki másnak az életét élném. Ma reggeli előtt Samnek kellett kiszedni az edényeket a mosogatógépből, Will dolga pedig a macska megetetése volt.

Sam: Utálom kiüríteni a mosogatógépet.

MK: Mindnyájan így vagyunk ezzel, ezért váltjuk egymást.

Will: Utálom a macskát.

MK: Mind utáljuk, ezért váltjuk egymást.

Sam: Will, amúgy a macska is utál téged.

Will: Ne beszélj faszágokat, Sam.

Sam: Ne mondd azt, hogy faszág az új bébiszitter előtt.

(Leejti az evőeszközöket a földre, és azt üvölti: „Trevor Brooking”.)

Will: Ne mondd azt, hogy Trevor Brooking az új bébiszitter előtt.

Sam zabkását evett (én főztem). Teát ivott, cukor nélkül. Bevette a gyógyszerét.

Will grillezett paradicsomot kért fokhagymával (ő maga csinálta, csak a grillt nem ő gyújtotta be), és teát, három cukorral.

MK hippikenyeret evett (teljes kiőrlésűt), pirítva. Earl Grey teát egynyelcad kanál cukorral.

Lucasnak Go Cat járt (csirkeízű), vízzel.

Nagyon közel lakunk az állatkerthez, de nem járnak oda. És a Madame Tussauds is errefelé van, de oda sem mennek soha. Nem csinálnak olyasmit, amit az ember gondolna. Nyilván ezeket a dolgokat csak azok csinálják, akik nem Londonban

élnék. Az igazi londoniak titkos helyekre járnak, amiket a turisták nem ismernek, mint például Hampstead Heathbe. Hozzánk (a Monopoly szerint) az Oxford Street esik a legközelebb (zöld) vagy a Euston Road (kék). A fura az, hogy *minden* nagyon közel van. Gyalog is el lehet jutni szinte mindenhová. A metróval azért tűnnek a helyek messzibbnek, mert meg kell kerülni a házakat, nem egyszerűen A-ból B-be menni.

Remélem, veled minden rendben van.

Szeretettel,
Nina

Ui: Jez az utca végében lakik a kollégiumban, és az egyetem (UCL) nagyon közel van MK Gower Street-i irodájához, ami meg az Oxford Streethez van közel.

Kedves Vic!

Elkísértem Samet a soron következő felülvizsgálatra dr. Dillonhoz, a Great Ormond Street-i kórházba. Sam a Willie Carson nevet adta meg a recepción.

„Foglaljon helyet, Mr. Carson”, mondta a recepció.

Már épp kezdtem aggódni, hogy nem kerül ránk a sor, mert Sam rossz nevet adott meg, amikor dr. Dillon kidugta a fejét, és behívta Willie Carsont.

Dr. Dillon: Hogy vagy, Sam?

Sam: Nem panaszkodhatom. És maga?

Dr. Dillon: Jól vagyok, köszönöm.

Sam: Akkor okés.

Kifelé jövet a rendelőből:

Sam: Amúgy már nem használom a Willie Carson nevet.

Dr. Dillon: Ó, pedig nekem tetszik.

Sam: Akkor maga nyilván nem nézi a *Question of Sportot*.

Sam örül, hogy megtudta dr. Dillon keresztnévét (Michael). Alig várja, hogy visszamenjünk a Great Ormond Streetre. Azt tervezi, hogy majd így köszönti: „Hogy van, Mike?”

Sam: Azt fogom neki mondani, hogy: „Hogy van, *Mike?*”

MK: Ez jó tervnek tűnik.

(*Sam kuncog.*)

Én: Három hónap múlva megyünk csak, addigra elfelejted.

MK: Nem fogja.

Kórház után a Boswell Streeten ebédeltünk. Sam spagettit nápolyi módra, MK tésztát vajjal és fokhagymával. MK-t zavarta, hogy a szalvéta túl kicsi. Sam véletlenül megette az övének a felét. Passzolt a pizzájához (piros).

Ma este vacsoránál:

Sam: Szeretem a szabálytalan arcú embereket.

Will: Mi van? Szereted Picassót?

Sam: Vele még nem találkoztam.

Willnek erről eszébe jutott az egyik tanára, Miss X, akit a többiek Bandza Nagyfőnöknek neveznek.

Will: Minden barátom azt mondja, hogy kancsal, de én nem vettem észre a szemét.

AB: Akkor te biztos szájfigyelő vagy. Az emberek vagy szemfigyelők, vagy szájfigyelők.

Will: Én szemfigyelő vagyok.

AB: Az nem lehet, mert akkor észrevetted volna ennek a nőnek a szemét.

Will: Szemfigyelő vagyok, kivéve, ha a tanárokról van szó. Azoknak az ember sose néz a szemébe.

Sam: Én szemfigyelő vagyok.

MK: Én cipőfigyelő.

Szeretettel,
Nina

Ui: Azt hiszem, én szájfigyelő vagyok.

Kedves Vic!

Mary-Kay sovány (nem *túl* sovány), ezért mindig fázik egy kicsit, és muszáj kardigánt meg zoknit viselnie. A karja és a lába vékony, szóval vigyáznia kell a cipői fazonjával, nehogy trampolinak nézzen ki. Mindennek megvan a következménye.

Általában a konyhában vagyunk. Nagy helyiség, az egyik felében asztal, a másikban televízió és kanapé. Mary-Kay és Will a kanapé támláján szeretnek ülni, úgy, hogy a lábuk az ülőrészen van. Mi, Sammel a rendes helyen szoktunk ülni. A *Coronation Street*et nézzük, meg a *Young Onest*, a *Question*

of Sportot, és a *University Challenge* című kvízt, illetve sportközvetítéseket, snookert, focit.

A falakon mindenütt régi tányérok (a legtöbb kék és fehér) és képek. Az egyik biciklistát ábrázol, egy másik egy embert, aki a farkánál fogva tart egy halat, aztán van ott egy metszet Mary-Kay egyik nagybátyjáról, aki karmester volt Amerikában. Meg egy régimódi kép egy nőről rémes cipőben, a fogai szabályos kis négyzetek. Nekem nagyon tetszik egy fekete hajó a kék tengeren.

Egy hatalmas kredenc is van mindenféle csecsebecsével meg műanyag gyümölcsökkel, kis ember- meg állatfigurákkal, apró csészékkal és minden csészében egy kis valami.

A legtöbb tányér és bögre, amit használunk, régi. Van, amelyik kicsorbult, van köztük szép és rémes is. A kedvenc tányérom fehér, sötétkék szegéllyel. Ha Mary-Kaynek jut az a tányér, azt kérdezi: „Hol vettem vajon ezt az ocsmány tányért?”

A kések és villák hatalmasak, van, amelyeknek fehér a nyele (azokat nem szabad a mosogatógépbe rakni).

Vacsorakor általában így ülünk az asztalnál: Will 11 óra, Sam 12, MK 1, AB 9 és én 3 (téglalap alakú számlapon). AB néha megpróbál Will helyére ülni, mert szeret a középpontban lenni. Reggelinél mindenki oda ül, ahova akar... csak Sam ül a helyén.

Mary-Kaynek és Samnek van kedvenc széke. Samé egy nagy, szögletes darab, hatalmas ívelt karfával, a Mary-Kay székének meg alul van egy keresztléc, amire a lábát ráteheti. Nagyon jól pihenteti a lábat, ha egyszer kipróbáltad, nem akarnál máshol ülni. Jól megtervezett szék, az biztos.

Van még két magas állólámpa, MK utálja, ha nincsenek felkapcsolva. Ha lejön, az első dolga, hogy meggyújtsa a vil-

lanyt, de én megpróbálom megelőzni. Éjjel néha bejönnek a meztelen csigák, én még nem láttam, de MK azt mondja, rémes, ha reggel erre jön le az ember. Ezen a padlón gyakran látni meztelen csigát.

Az ablakon faspaletta van. Csukva kell tartani, mert az erre járók benézhetnek. Én nem mindig figyelek erre, és az emberek be is néznek. Ha ez előfordul, mi kinézünk rájuk, olyan fura.

Szerintem az én két egymásba nyíló szobám a legszebb. Van egy óriási tüköröm, olyan, mint valami úri kocsmában. Díszes kerete van, élénk narancspirosra festve. Van ugyan ágy a hálószobámban, de én a tükörös szobában szeretek aludni, így aztán ott is van egy matrac. Az egyik ablakom az utcára nyílik, a másik a kertre.

Szeretettel,
Nina

Kedves Vic!

Köszö az infót George Mellyről. Jól hangzik, de sajnálattal kell közölnöm, hogy már nem lakik itt (MK előtt lakott csak itt). Az utcában viszont élnek híres emberek, többek közt Jonathan Miller (valaha orvos, most operaénekes).

Tegnap ragut főztem (legalacsonyabb fokozaton négy óra). AB átjött vacsorára.

AB: Nagyon finom, de a borjúraguba nem igazán kell konzervparadicsom.

Én: Ez ragu vadász módra.

AB: Akármi, akkor sem kell bele konzervparadicsom.

Szeretettel. Nina

Ki tudhat többet a borjúraguról, ő (egy olyan pasi, aki még teát sem tud csinálni) vagy *A jó háztartás* című szakácskönyv?

MK megmutatta, hogyan kell párolt káposztát készíteni. Piríts meg egy hagymát és fokhagymát (mindig az a fokhagyma), finomra vágott káposztát, párold tovább, és adj hozzá szójaszószot (a végén). Nagyon finom, de utána szomjas leszel.

Samnek zabkását is csináltam. Ma a reggelinél leejtettem a tálját (a szélére oda van írva, hogy „Sam zabkásás tálja”). A tál eltört, Sam pedig nagyon oda volt. Én rémesen éreztem magam. Ajándék volt. Bárcsak a Willé lett volna, ő utálja a sajátját (és a zabkását is). Sam ráadásul szeret ebből nagy tragédiát csinálni, Will viszont nem.

Will: Semmi baj, Sam, ehetsz az enyémből.

Sam: Ne hülyéskedj már, rá van írva, hogy „Will rohadt zabkásás tálja”.

Én: Senki sem veszi észre.

Sam. Nem eszem belőle. Inkább visszatérek a tört krump-
lihoz.

Szeretettel,
Nina

Kedves Vic!

Meg voltam döbbenve, hogy Sam és Will még nem evett Toffót, ezért aztán iskola után vettem nekik, és a radiátorra tettem, hogy puhuljon meg (Sam nem szereti a rágós dolgokat).

Sam: (*gyanakodva*) Ez toffee karamell? Nem szeretem a karamellt.

Én: Nem egészen.

Sam: Akkor miért hívják Toffónak?

Will: Mert tofunak nem hívhatják.

Will: *(rág és gondolkodik)* Ez igazából egy csupasz Rolo-szelet.

AB megint itt van vacsorára. Biztos unja, hogy egész nap egyedül írja a színdarabokat, és átjön, hogy egy jót nevesse MK-val.

Will az iskolatársáról, X-ről mesélt.

Will: Úszómedencéje van. Tintatartó.

Sam: Hogy mi? Tinta van benne?

Will: Nem. Az alakja olyan, mint egy tintatartónak.

Aztán Will a táplálék útjáról kezdett beszélni „az asztaltól a végéig”. AB azt mondta, ezt a témát nem illik vacsoránál megbeszélni. Amikor viszont a fiúk felmentek, AB, aki még mindig evett (rizsfelfújtat), nekifogott:

AB: Úgy néz ki, X lapostetűt szedett össze.

MK: Kicsoda?

AB: X.

MK: Jaj, istenem.

AB: Megkefélt a takarítónőt.

MK: Vagy úgy.

Úgy tűnt, egyikük sem zavartatja magát, és nem is lepte meg őket a dolog. AB tovább ette a rizsfelfújtat, MK pedig, amikor már úgy találta, lehet, nekiállt megőrölni a kávé (hangos az őrlő). Nem igazságos, hogy Will nem beszélhetett „az asztaltól

Szeretettel. Nina

a végéig”-ról, ők pedig a lapostetűről tárgyalnak. Ez jellemző MK-ra.

Remélem, minden rendben van a Pines-otthonban. Rossz hír, hogy éjszakai műszakban dolgozol.

Szeretettel,
Nina

Ui: Mi pontosan a lapostetű? Csak nagyjából tudom.

Kedves Vic!

Először is arról, hogy a főnököd meztelenül járkal... Nem hiszem, hogy ennek köze lenne ahhoz, hogy svéd vagy norvég (először azt mondtad, svéd, aztán meg, hogy norvég). Ezt csak a szaunában csinálják, és ha nem a szaunában vannak, akkor nagyon tartózkodók. Hallottam, hogy a szaunában a bikini látványa zavarja őket, de a meztelenséget észre sem veszik. És nem, Mary-Kay SOHA nem járkalna meztelenül, még csak az alsó végét sem használja.

Megpróbálok rájönni, ki az (mármint, aki lapostetűt kapott). Két X is van. Az egyik X, aki néha benéz, és X, aki az utcában lakik. Nem tudom elképzelni az utcában lakó X-ről, annyira udvarias. Azt hiszem, a másik X lesz az, igaz, az ember sohase tudhatja.

Tegnap X (mármint az első X) eljött, hozott valamit MK-nak, és teljesen normálisnak nézett ki (egy kicsit sem tűnt idegesnek). Azt mondta, mindjárt éhen hal és sütött magának egy

tojást (olívaolajon). Akinek lapostetűje van, az szerinted csak úgy odamenne valakihez, és sütné magának egy tojást?

Most azon gondolkodom, hogy hátha mégis az udvarias X lesz az. Vagy egy egészen más X, akit nem ismerek. Elég gyakori név.

Baj lenne, ha megkérdezném MK-t, ki az? Szerintem igen. Tudni akarná, miért akarom tudni.

Örülök, hogy mindjárt vége az éjszakai műszakodnak. El tudom képzelni. Az a sok alvó öregember abban a kísérteties régi házban, meg az a ketyegő óra. Meséltem a fiúknak róla. Nagyon tetszett nekik (különösen az állóóra kísérteties ketyegése).

Szeretettel,
Nina

Ui: Miért nézel horrorfilmeket, ha félsz? Miért nem olvasol valami vicces könyvet, vagy sakkozol inkább?

Kedves Vic!

MK kedvenc színe a zöldeskék, nem világos, inkább, mint egy eukaliptuszlevél.

Will általában szereti a kéket, de az Arsenal miatt inkább a pirosat. Sam is a pirosat, de ő nem az Arsenal miatt.

Nekem ugyanaz a zöldeskék szín tetszik, mint MK-nak, csak világosabb.

Ilyenre festettem a tornacipőmet. Két ruhafestéket kevertem össze, egy kéket meg egy zöldet. A mosógépben csináltam (az utasítás szerint), egy régi nagy inggel és Sam pár szürkés

Szeretettel. Nina

pólójával együtt. Minden nagyon szép lett, de aztán MK észrevette, hogy minden egy kicsit zöldeskék színben kerül elő a mosásból.

MK: Hogy lett minden zöld?

ÉN: Úgy érted, zöldeskék?

MK: Igen, úgy.

ÉN: Befestettem pár dolgot.

MK: Ezt ugye, abba hagyod?

AB azt javasolta, hogy futtassam át a forró vizes programot, hogy kimossa a festéket. Majd megcsinálom.

Vettem egy új cipőt (10 font), de utálom (lerajzoltam, a tiéd lehet, ha akarod, 6-os méret). Nem találok olyan cipőt, ami tetszene, csak a tornacipőt szeretem, mert az olyan jó lapos és meleg. Zavarnak a cipők. Inkább mezítláb járok, az sokkal jobb.

El kellett mennem Golders Greenbe, hogy cipőt vegyünk Samnek.

ÉN: Akkor indulunk a Brian'sba.

MK: Nem veszel fel cipőt?

ÉN: Nem, utálom a cipőimet.

MK: Akkor vegyél olyat, ami tetszik.

ÉN: Olyat nem látok sehol.

MK: Nézd meg a Brian'sban.

ÉN: Ott csak gyerekcipőket árulnak.

MK: Először mezítláb, aztán gyerekcipőben, aztán felnőtt cipőben. Csak szép fokozatosan.

Remélem, veled minden rendben. Sajnálak, amiért megharaptak... Még jó, hogy a néninek nem volt foga, de fogínyvel is rémes. Elmeséltem S-nek és W-nek, megérmültek, és most rettegnek a szemben lakó öreg nénitől.

Szeretettel,
Nina

Kedves Vic!

Remek, amit TB-ről írsz. Ne aggódj, hogy farmert hord farmeringgel, majd elmúlik.

Mary-Kaynek is új barátja van. A neve D, de Sam „Libegő Hajnak” hívja (mert libeg a haja), vagy egyszerűen csak „Libegőnek”. Engem zavar (Libegő), mert állandóan kedves, de nem lehet róla nem tudomást venni, mert mindig beszélgetni akar. Magas és jóképű, sötét, fényes haja van, úgy lóg a szemébe, mint a ló sörénye. Ha leül, kicsit felhúzza a nadrágját. Azt hiszem, valami zavarhatja a nadrággal, állandóan babrálja. MK nem annyira udvarias, hogy úgy tegyen, mintha nem venné észre. Ránéz, és megkérdi: „Minden rendben?” És a pasi még csak nem is tudja, mit csinál.

Tönkreteszi a szombatjainkat, mert a mélabús Bob Dylanje elnyomja a *Sportvilágot*. És látom, hogy MK nem bírja Libe-

Szeretettel. Nina

gőt annyira. Amikor az első (nyilvános) látogatásakor bejött a konyhába, megállt a lépcsőn, és kinézett az ablakon a kertbe (mohos pala és két kis fa).

Libegő: Milyen fák azok?

MK. Hát csak *fák*. (Ez az ő nyelvén azt jelenti, hogy: hülye fasz vagy. Ejtenie kéne.)

Tegnap este elmentek vacsorázni. Libegő a konyhában téblábolt, amíg MK elkészült. Sam, Will és én egész fel voltunk dobva a randi miatt.

MK egy cseppet sem volt feldobva. Mégis, a selyemoverall-ját vette fel, legalább csinosan nézett ki benne.

Amikor kiléptek az utcára, az ajtóból elköszöntünk tőlük.

Will: Éreztétek jól magatokat.

Én: Viszlát.

Sam: (*hangosan*) Mindent bele, Libegő!

Szeretettel,
Nina

Ui: Nem lehetne, hogy Mr. T ne nézzen egyedül horrorfilmet? Az öregek szerintem különben sem szeretik a horrorfilmeket.

Kedves Vic!

Tegnap este buliban voltam a Tomalinék segítőjével. Egy sötét ház volt a Mornington Crescenten, és baljós kinézetű emberek dobozból itták a sört. Én a konyhában üldögéltem (csak ott

volt világítás). Egy Colin nevű kövér fiú egyszer csak egy csomag Trill madáreleséget tömött a szájába. Amikor befejezte, egy doboz tartós tejjel leöblítette és böfögött. Mindenki tapsolt, és nevetett. Aztán a fiú behányt a mosogatóba, és akkor megint megtapsolták.

Elmondtam Samnek és Willnek a madáreleséges sztorit. Úgy gondoltam, ezzel bemutatathatom nekik, hogy nem kell gusztustalan dolgokat csinálni csak azért, hogy odafigyeljenek az emberre, még akkor sem, ha kövér. Szerintük azonban remek ötlet volt.

Will: Ha majd megnövök, én is megcsinálom, jópofa.

Sam: Én is, de nem madáreleséggel.

Will: De a madáreleség a poén benne.

Sam: Én valami jobbal fogom megcsinálni, mondjuk chipsszel.

Will: Azt te máris csinálod.

Will aggódik az atomháború miatt. Mindenki mondja neki, hogy nem fog kitörni, de ha csak szó van róla, befészkel magát az agyába. Ebben a tekintetben egy kicsit olyan, mint te. Mary-Kay azt mondta, egyáltalán ne is említsük (mármint az atomháborút). Nem mintha sokat beszéltünk volna róla, de néha megemlítik a *Young Ones*ban és más sorozatokban. MK néhány oldalt összecelluxozott Will enciklopédiájában, nehogy véletlenül odalapozzon (háború, atom, nukleáris).

Sam féltékeny, mert túlságosan odafigyelünk Willnek a háborúval kapcsolatos szorongásaira. Azt mondja, ő is szorong, nem tudja, mitől, csak azt, hogy az övé sokkal rosszabb, mint a Willé.

Szeretettel. Nina

MK: Hogy tudunk megnyugtatni, ha nem mondd meg, mi baj?

Sam: Benn volt a hírekben.

Will: A West Hammel kapcsolatos?

Sam: Elmész te a sunyiba, Will.

Will: Csak segíteni akartam.

Remélem, minden rendben az otthonban. Gratulálok a belső udvarhoz. Remekül hangzik. A friss levegő mindig jót tesz.

Szeretettel,
Nina

Kedves Vic!

Nagyon jól éreztem magam Elspethtel.

Általában elég cikis így összeereszteni mindenféle embert. Eleinte az is volt, de hamar elmúlt. Mary-Kay azt mondta, hogy Elspeth jópofa. Elspeth nem mondta, hogy MK jópofa (MK-ról ez nem derül ki, amíg az ember kicsit jobban meg nem ismeri), de azt mondta, hogy MK csinos, és szép tárgyak vannak a lakásában. Elspethnek nagyon tetszett a ház (könyvespolcok és képek, meg az, hogy Londonban van).

Én: A mamám szerint csinos vagy.

MK: Marhaság.

Én: De ezt mondta, meg azt, hogy szép holmikkal van berendezve a ház.

MK: Ez kedves tőle.